

Ajánló

Tudományos és kommunikációs infrastruktúrák

Karácsony Gyöngyit, e számunk első írásának szerzőjét nem kell bemutatni olvasóinknak, hiszen lapunkban már több ízben is publikált. Legyen szabad ezek közül a *DRIVER* projektet bemutató írására utalnom (l. 2010. 7. sz.), annál is inkább, mert ez szorosan kapcsolódik mostani, az *OpenAIRE* (az európai kutatási kiadványokhoz való nyílt hozzáférési infrastruktúra) projektet ismertető cikkéhez, hiszen a *DRIVER* volt az *OpenAIRE* eszmei, szervezeti elődje és bizonyos fokig technikai háttere is. Az *OpenAIRE* projekt az *Európai Tanács* 2008 augusztusában elindított kísérletéből ered, mely a *7. Keretprogramban* finanszírozott projektek számára kötelezővé teszi a *lektorált cikkek repozitóriumi archiválását és nyílt elérésének biztosítását* a megjelenést követő 6, illetve 12 hónapon belül (kutatási területtől függően). Az *OpenAIRE* a nagysebességű kutatói hálózatot működtető *GÉANT* és az igényes alkalmazásokat szuperszámítógép-kapacitással kiszolgáló *PRACE* programok kiegészítőjeként működik. A projekt 2009. december 1-től 36 hónapon át 27 európai ország 38 partnerintézményének részvételével törekszik céljai megvalósítására. A szerző vélhetően azzal a szándékkal adja közre munkáját, hogy felhívja a figyelmet arra, hogy itt nemcsak egy *kötelezettségről* van szó, hanem kitűnő lehetőségről is, hiszen az *OpenAIRE* *ingyenes és nyílt hozzáférést* nyújt a kutatók, vállalkozók, de valamennyi uniós polgár számára az EU-7. Keretprogram és az Európai Kutatási Tanács által finanszírozott tudományos eredményekhez. Bár a projekt kezdeményezettje Európa, – mint olvashatjuk – a világ szélesebb kutatótársadalma is minden bizonnyal az *OpenAIRE* infrastruktúrát fogja használni saját munkájához. Megint egy olyan új fejlesztés, amelynek sikerében és hazai alkalmazásában könyvtárosainknak is komoly szerepe lehet.

Bognár Noémi Erika is érdekes írással lep meg bennünket, arra keresve a választ, hogy mely tényezők alakítják a *hazai közkönyvtári blogok* népszerűségét. Tulajdonképpen *web 2.0*, vagy a mi szakmánkban, ahogy mondjuk, illetve adaptáltuk *könyvtár 2.0* alkalmazásról van szó, olyan élő kapcsolatról a könyvtár és olvasói között, amely elősegíti a könyvtár szolgáltatásainak megismerését és a használói visszajelzések tükrében való folyamatos korszerűsítését, a könyvtáros és az olvasó közös gondolkodását. A többretű elemzés kitér a szakirodalmi környezetre, majd közelebbről is szemügyre vesz néhány közkönyvtári blogot, vizsgálva látogatottságuk mellett sok egyéb jó és rossz tulajdonságukat. Ezek feltárása *tanulsággul* szolgál és *útmutatóul*, hogyan kell valóban sikeres blogot készíteni és üzemeltetni. Ez annál is inkább hasznos lehet, mert amint ez a kutatás összegező megállapításából kiderül: ma még viszonylag kevés blog éri el kívánatos hatását.

Látóköriünket tovább tágítja **Dávid Adrienne** és **Ternai Zita**, folytatva a korábban már elkezdett „könyves” témát. Ezúttal két további *könyves oldalt* mustrálnak, értékelésükkel segítve használatukat és továbbfejlesztésüket.

Szántó Péter